

813

B M₅

T: parafráze chvalozpěvu Magnificat
N: 16. stol.
D: Praporec 1948 (~1992)

1. Ve-le-bí má du - še s já-so-tem, ra-do-stí Pá-na vě-čné spá-sy, kte-rý dnes

z vý-so-sti po-hlé-dl k své dí-vce po-ko-rné-ho sr-dce v lá-sce a mi-ło-sti.

2. Již od této chvíle zástupy národů v neustálé chvále po světa obvodu slaviti mě budou, dívku Páně chudou, v radostném závodu.

3. Veliké mi věci Hospodin učinil, Pán můj nejvýš svatý ve mně si zalíbil. Duši bohabojné dary nebes hojně od věků připravil.

4. Ramenem své moci on pyšné rozptýlil, sesadil i mocné, pokorné povýšil. Sytí všechny lačné, bohaté a pyšné s prázdnou prýč propustil.

5. V lásce své se ujal národa svatého, pamětliv je slibu praotcům daného, že z Judova rodu přijde spása lidu od Boha věčného.

814

Tx. kolem 1860; Poutní kniha 1893; 16. - 20. sloka Petr Vrbácký
N: pol. 19. stol., ~ F. Pátek (+1891) a R. Bauer
D: CVS 1909

Úvod

Zdrá - va buď, ne - bes Krá - lo - vno, Ma - ri - a, pře - sva - tá Pa - nno.

S an - dě-lem te - be zdra - ví - me, rů - že-ncem sva-tým sla - ví - me.

Ó, Ma - tko Pá - ně pře - mi - lá, zdrá - vas, zdrá - vas Ma - ri - a.

Radostný růženec

1. V tajemství prvém, radostném,
zvěstuje se nám spásu všem
andělem, jenž tě pozdravil,
jméno tvé svaté oslavil.
Ó Matko Boží vznešená,
zdrávas, zdrávas, Maria.

2. V tajemství druhém srdce tvé
plesalo v slasti blažené:
Alžběta, k níž jsi spěchala,
žehnáním tebe vítala.
Ó Matko Páně nadějná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

3. Při třetím svatém tajemství
svět celý plesá radostí.
Těší se nebe, jásá zem
nad narozeným Ježíšem.
Blažená Matko Kristova,
zdrávas, zdrávas, Maria.

4. Tajemství čtvrté hlásá nám,
jak synáčka jsi nesla v chrám.
Simeon s Annou jásali,
vždyť Spasitele poznali.
Ó Matko Páně přečistá,
zdrávas, zdrávas, Maria.

5. Tajemství páté vzpomíná,
jak jsi ho v chrámu nalezla
uprostřed kněží učených
nad jeho slovem užaslých.
Ó Matko Páně blažená,
zdrávas, zdrávas, Maria.

6. V tajemství šestém Kristus Pán
od tebe, Matko, oplakán.
Naplněn smutkem velikým,
potí se potem krvavým.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

7. Při sedmém svatém tajemství
trápiš se velkou bolestí.
Tvůj milý syn je bičován,
přemnoho snáší běd a ran.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

8. V tajemství osmém proniká
tvé srdce bolest veliká.
Korunu z trní uvili,
na hlavu Kristu vsadili.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

9. Deváté mluví o hoři,
v něž se tvá duše ponoří,
když syn tvůj cestou na smrt již
potkává tebe, nese kříž.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

10. V desátém bolném tajemství
meč v srdci tvém se obrací,
na kříži když Pán Ježíš pní
a duši Otci poroučí.
Ó Matko Páně bolestná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

11. Jedenácté nám hlásá zvěst,
že spásu dokonána jest.
Kristus Pán slavně z mrtvých vstal,
tobě se, Matko, ukázal.
Zpívejme mu aleluja,
zdrávas, zdrávas, Maria.

12. V dvanáctém radost pro tebe:
Pán Ježíš vstoupil do nebe.
S Otcem, Duchem je v Trojici,
sám rozsoudí svět hřešící.
Raduj se, Matko přemilá,
zdrávas, zdrávas, Maria.

13. Třinácté slaví onen den,
kdy ohni, větru podoben,
Duch svatý sestoupil z nebe,
na apoštoly, na tebe.
Zpívejme mu aleluja,
zdrávas, zdrávas, Maria.

14. Tajemství růže čtrnácté
nás vede k svaté smrti tvé.
Pán Ježíš, syn tvůj, světů král,
na nebesa tě, Matko, vzal.
Raduj se, Panno vítězná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

15. Patnácté nejslavnější jest,
nejvyšší tobě vzdána čest.
Za Královnu tě nebeskou
Bůh korunoval láskou svou.
Královno nebes spanilá,
zdrávas, zdrávas, Maria.

Růženec světla

16. Když naplnil se spásy čas,
Pán přijal křest jak jeden z nás.
Hlas Otcův nad Jordánem zní:
Mám v Synu svém zalíbení.
Kéž srdce najde poslušná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

17. V Káně pak mnozí spatřit smí
počátek Božích znamení.
Svou božskou mocí Ježíš dá,
oč prosí Matka soucítná.
Ať pomáhá nám prosba tvá,
zdrávas, zdrávas, Maria.

18. Lid, který dosud ve tmách dlí,
v království Boží uvádí
hlas Páně jasně znějící:
Měj každý srdce kající!
K nám také Syn tvůj promlouvá,
zdrávas, zdrávas, Maria.

19. Dříve, než přijde kříže den,
na hoře Pán je proměněn,
tvář světlem slunce zazáří,
v ní nebe slávu člověk zří.
Též duše tvá lesk Boží zná,
zdrávas, zdrávas, Maria.

20. Sám sebe Kristus podává,
když věrným svým chléb rozdává.
Tím hodem lásky začíná
nás, Božích dětí, hostina.
K ní provází nás pomoc tvá,
zdrávas, zdrávas, Maria.

Závěr
Růžencem jsme tě slavili,
o lásku tvou jsme prosili.
Buď na zemi nám ochranou
a na věčnosti Královnou.
Ó Matko Páně přemilá,
zdrávas, zdrávas, Maria.